

7S/27/2015
7015200252

ROZSUDOK 5 1 1 2018 V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Judity Jurákovej a členov JUDr. Jozefa Kuruca a JUDr. Pavla Naďa, v právnej veci **žalobcu**: 1. day s.r.o., Mlynárska 19, Košice, IČO: 44 796 633, zastúpený JUDr. Ľubomírom Pršebice, konateľ spoločnosti, proti **žalovanému**: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, pošt. prieč. 29, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č SK/Ô585/99/70M zo dňa 15. 1. 2015. takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a .

Žalobcovi sa **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Rozhodnutím žalovaného uvedeného v úvodnej časti tohto rozsudku bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa - Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Košiciach pre Košický kraj č. F/0164/08/14 zo dňa 30.6.2014, vo veci uloženej pokuty v sume 1.500,- EUR pre porušenie § 6 ods. 2 a § 6 ods. 3 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v nadväznosti na ust. § 10 ods. 2 cit. zákona.

Z dôvodov rozhodnutia žalovaného vyplýva, že Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Košiciach pre Košický kraj rozhodnutím uložil

účastníkovi konania - 1. day s.r.o. - peňažnú pokutu vo výške 1500,- €, pre porušenie zákazu podľa § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane nefajčiarov“ alebo „zákon č. 377/2004 Z.z.“). Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 14.03.2014 v prevádzke 1. day, predaj alko, nealko nápojov, cigariet, Mlynská 19, Košice zistené, že účastník konania porušil zákaz predávať tabakové výrobky osobám mladším ako 18 rokov a neodoprel ich predaj.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania odvolanie.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania bolo dodržať zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov a odoprieť predaj týchto výrobkov; čo účastník konania nesplnil.

Inšpektori SOI dňa 14.03.2014 vykonali kontrolu v prevádzke 1. day, predaj alko, nealko nápojov, cigariet, Mlynská 19, Košice zameranú na dodržiavanie požiadaviek zákona o ochrane nefajčiarov a na preverenie spotrebiteľského podnetu č. 249/14, pri ktorej bolo zistené, že účastník konania neodoprel predaj a na požiadanie odpredal osobe ... v čase kontroly vo veku 14 rokov, teda mladšej ako 18 rokov, tabakový výrobok - 1 balenie cigariet L&M modré á 2,70 €/bal. Uvedeným konaním došlo k porušeniu § 6 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov.

Za zistené nedostatky účastník konania, ako právnická osoba zodpovedná za dodržiavanie zákazu stanoveného v § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôvody, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Vo svojom odvolaní účastník konania považoval napadnuté rozhodnutie za nezákonné pre porušenie ustanovenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky; ustanovení § 4 ods. 3, § 5 ods. 2, 3 a 5 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 128/2002 Z.z.“ alebo „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“); ustanovenia § 10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov a ustanovení §§ 3, 32, 33, 34, 46 a 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), ktoré citoval. Zdôraznil princíp zákonnosti zakotvený v Ústave SR. S prihliadnutím na uvedené zákonné ustanovenia mal účastník konania za to, že správny orgán ako štátny orgán na výkon kontroly dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov vykonaním kontrolného nákupu osobou mladšou ako 18 rokov (v konkrétnom prípade 14 rokov), prekročil rozsah oprávnení vyplývajúcich mu zo zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, zákona o správnom konaní a konal jednoznačne v rozpore s článkom 2 Ústavy SR, nakoľko ustanovenia § 5 ods. 2 a 3 zákona č. 128/2002 Z.z. neumožňujú ani po novele (zákon č. 142/2013 Z.z.) vykonať kontrolný nákup maloletou osobou, ale len kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja tabakových výrobkov kontrolným nákupom vykonaným správnym orgánom v prítomnosti maloletej osoby, a to výlučne za predpokladu, že k tomu udelil predchádzajúci súhlas jej

zákonný zástupca. Z uvedeného je zrejmé, že maloletá osoba v postavení „osoby prítomnej“ pri kontrole vykonávanej správnym orgánom nie je oprávnená sama vykonať kontrolný nákup. Zdôraznil, že maloletá osoba nie je v zmysle § 5 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. prizvanou osobou, nevzťahujú sa na ňu žiadne práva a povinnosti inšpektorov s výnimkou oprávnenia vstupovať do prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov kontrolovaných osôb, ktoré súvisia s výrobou, predajom výrobkov a poskytovaním služieb. Účastník konania tiež poukázal na novelu § 5 ods. 6 zákona č. 128/2002 Z.z. vykonanou zákonom číslo 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým s účinnosťou od 01.05.2014 rozšírila o písm. i) oprávnenia inšpektorov pri kontrole vykonávať kontrolné nákupy, a to i nepriamo a pod utajenou identitou. Pokiaľ by sa pripustilo, že maloletá osoba môže vykonať sama kontrolný nákup „nepriamo“ počas kontroly vykonávanej inšpektorom, treba uviesť, že tento zákoný inštitút je možné uplatňovať až od 01.05.2014 au účastníka konania vykonal kontrolný nákup správny orgán v mesiaci marec 2014. Poukazujúc na uvedené mal účastník konania za to, že správny orgán v danom prípade vykonal dôkaz v rozpore so zákonom. Podľa názoru účastníka konania, ani oprávnenie vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov a ani záujem štátu na dodržiavani tohto zákazu neznamena bezbrehú možnosť správneho orgánu použiť na výkon takejto kontroly postup a prostriedky, ktoré v zákone neexistujú. Správny orgán nemôže získavať dôkazy tak, že si svojvoľne a bez akéhokoľvek zákonného splnomocnenia vysvetlí svoje zákonom dané oprávnenie vykonať kontrolu vnútorného trhu, resp. dodržiavanie zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov. V tomto prípade však inšpektori správneho orgánu prvého stupňa úmyselne a umelo vytvorili situáciu, účelom ktorej bolo za každú cenu odhaliť porušenie § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov. Nešlo o reálnu situáciu v pravom slova zmysle, ktorej priebeh by inšpektori neovplyvňovali, avšak svojim konaním priamo zasiahli do deja, resp. daný dej priamo vytvorili prostredníctvom dospelo pôsobiacej maloletej osoby a sám kontrolný orgán takto vytvoril podmienky/predpoklady na porušenie zákona kontrolovaným subjektom (to má potvrdzovať aj vyjadrenie zamestnankyne účastníka konania obsiahnuté v inšpekčnom zázname ako aj kamerový záznam predložený správne mu orgánu v konaní o uložení pokuty za nevydanie dokladu o kúpe). Keďže ide o konanie, ktoré môže závažným spôsobom ovplyvniť konanie kontrolovaného subjektu (jeho reakciu), možno prijať záver, že v konečnom dôsledku zasahuje do jeho práv, a preto podľa názoru účastníka konania nie je prípustné, aby takýto postup nebol priamo alebo najmä explicitne upravený v platnom právnom predpise, obsah ktorého by bol všeobecne známy (teda známy aj kontrolovaným subjektom). Účastník konania si podľa svojich tvrdení plne uvedomuje svoju spoločenskú zodpovednosť pri predaji tabakových výrobkov, ale nemôže byť zo strany štátnych orgánov sankcionovaný v prípade, ak štátny orgán pri kontrole postupuje nad rámec Ústavy SR a zákonov, nakoľko žiadny právny predpis neumožňuje správne mu orgánu výkon kontroly spôsobom, ako ho uskutočnil správny orgán. Je nepochybné, že dôkaz získaný od osoby, ktorá nemá zákonné oprávnenie na vykonanie kontrolného nákupu, nie je v súlade so zásadami správneho konania. Pokiaľ by správny orgán chcel pri získavaní dôkazov použiť maloletú osobu na vykonanie kontrolného nákupu, musela by byť táto možnosť zakotvená v príslušnom právnom predpise. Účastník konania nepochybňuje zákonnú kompetenciu správneho orgánu vykonávať kontrolu vnútorného trhu. Je však nepochybné, že zámer zákonodarcu nemôže byť a nie je prameňom práva a zámer zákonodarcu nemôže byť pre štátny orgán inšpiráciou na porušovanie právnych predpisov a vykonávanie dôkazov v

rozpore so správnym poriadkom. V tejto súvislosti účastník konania poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozsudku sp. zn. 5Sžo/18/2010 zo dňa 28.09.2010, ako aj rozsudku sp. zn. 2Sžo 97/2010 zo dňa 24.11.2010, ktorý je aj po novele zákona o štátnej kontrole vykonanej zákonom č. 147/2013 súčinnosťou od 01.07.2013 nanajvýš aktuálny. Správny orgán sa podľa názoru účastníka konania v odôvodnení o výške uloženej pokuty dôsledne a dôkladne nevysporiadal so všetkými kritériami, na ktoré sa má prihliadať pri určení výšky pokuty, keď vo svojej správnej úvahe ani nespomenul kritérium času trvania a ani vzniknuté a hroziace škodlivé následky. Správny orgán sa bez hlbšej správnej úvahy obmedzil len na konštatovanie porušenia zákona, vek spotrebiteľa a sledovaný účel zákona. Správny orgán mal a mohol podľa názoru účastníka konania prihliadnuť pri určovaní výšky uloženej pokuty na skutočnosť, že účastník konania hneď bez ďalšieho odstránil všetky správnym orgánom vytýkané nedostatky a išlo o prvé postihové konanie tohto správneho orgánu proti účastníkovi konania za ním tvrdené porušenie zákona o ochrane spotrebiteľa, najmä však na výchovný princíp správneho konania pri ukladaní pokút a pri rozhodovaní o jej výške a udeliť pokutu na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby, teda 331,- €, nie sankcionovať ho hneď represívne neprimerane vysokou pokutou 1500 €. Vychádzajúc z uvedeného napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je podľa názoru účastníka konania v časti týkajúcej sa uloženej pokuty a stanovenia jej výšky nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí nestačí vymenovať zákonné kritériá, ktoré sú relevantné pri rozhodovaní o určení výšky pokuty, ale je potrebné uviesť, v čom správny orgán vidí ich naplnenie. Na základe vyššie uvedeného žiadal účastník konania o zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaný uviedol, že zákonodarca zveril SOI ako orgánu dozoru do pôsobnosti kontrolu vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, kde ustanovenie § 2 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa vymedzuje rozsah kontrolnej činnosti zverenej SOI (pričom v zmysle písm. a) cit. ust. zákona SOI o. i. zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi s odkazom na bod 1), ktorý tieto predpisy uvádza, medzi ktorými sa nachádza aj zákon o ochrane nefajčiarov).

V zmysle § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, osobám mladším ako 18 rokov a v zmysle § 6 ods. 3 cit. zákona je každý, kto predáva uvedené výrobky povinný odoprieť ich predaj osobám mladším ako 18 rokov.

V zmysle § 9 ods. 1 písm. a) cit. zákona kontrolu dodržiavania tohto zákona je povinná vykonávať (okrem iných orgánov uvedených v § 9 ods. 1 písm. b) až f) cit. zákona) SOI, pričom v zmysle § 10 ods. 2 cit. zákona SOI uloží pokutu od 331 € do 6.638 € fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov určených na fajčenie neobsahujúcich tabak podľa § 6 cit. zákona. Z dikcie zákona o ochrane nefajčiarov teda jednoznačne vyplýva okrem zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov aj skutočnosť, že predávajúci je zároveň povinný odoprieť predaj tabakových výrobkov osobe mladšej ako 18 rokov. Zákon jednoznačne a striktné určuje vekovú hranicu zákazu predaja tabakových výrobkov, ktorú je potrebné vedieť preukázať, čím nepriamo oprávňuje predávajúcich vek kupujúceho overovať

(čo účastník konania mimochodom nijako nevykonával). Účastník konania sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za zistený protiprávny skutkový stav napr. argumentom, že táto osoba svojím zovňajškom nevyzerala na osobu mladšiu ako 18 rokov, resp. sa nemôže spoliehať na určenie veku osoby kupujúceho „odhadom“ podľa výzoru v prípadoch, kedy je kupujúci vo veku blízkom 18 rokov, inak sa vystavuje nebezpečenstvu, že pri tomto pochybí a dôjde k porušeniu zákona. SOI v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu (a) za prítomnosti maloletej osoby, pričom bod 1 (a) priamo odkazuje na § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 377/2004 Z. z. Toto ustanovenie bolo do zákona č. 128/2002 Z.z. doplnené zákonom č. 142/2013 Z.z., ktorého účelom je v zmysle dôvodovej správy odstrániť problémy pri výkone kontroly dodržiavania zákazu predaja podľa § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 377/2004 Z. z. v praxi. Predmetné rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky namietané účastníkom konania korešpondovali so situáciou pred účinnosťou zákona č. 142/2013, ktorou sa menil a dopĺňal zákon o ochrane nefajčiarov a zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, ktorá táto novela bola práve reakciou na existujúci právny stav. Je nesporné, že dodržiavanie zákazu predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov je možné overiť len za prítomnosti osoby mladšej ako 18 rokov a je len logické, že vykonaním kontrolného nákupu pred samotným preukázaním sa preukazmi inšpektorov SOI. V opačnom prípade by bol zmarený účel kontroly, ktorej cieľom je kontrola dodržiavania povinností v zmysle zákona o ochrane nefajčiarov. Samotní inšpektori do deja žiadnym spôsobom nevstupujú sú iba jeho pozorovateľmi (čo nakoniec potvrdzuje aj samotný kamerový záznam).

V prípade maloletej osoby Richarda S. bol dodržaný zákonný postup a daný predchádzajúci písomný súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby, ktorý je súčasťou administratívneho spisu vedeného k danej šetrenej veci. V súvislosti s vyššie uvedeným a za dodržania zákonných požiadaviek, bolo prístupné k vykonaniu kontroly dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa zákona o ochrane nefajčiarov inšpektormi SOI. Odvolací orgán vzhľadom na uvedené dôrazne odmieta tvrdenie účastníka konania, že kontrola nebola vykonaná v súlade so zákonom. Vykonať kontrolný nákup v danom prípade, t.j. preveriť dodržiavanie zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov, nie je možné iným spôsobom ako prostredníctvom maloletej osoby, ktorá vykoná predmetný nákup. Odvolací orgán ohľadne tzv. „úmyselného a umelého vytvorenia situácie, účelom ktorej bolo odhaliť porušenie § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov“ uvádza, že inšpektori SOI vykonali kontrolu dodržiavania zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov a povinnosti odopretia takéhoto predaja v súlade s právnymi predpismi v zmysle zákona. Je zároveň pozoruhodné, ako sa účastník konania snaží zbaviť zodpovednosti za zistené porušenie zákona tým, že obviňuje orgán dozoru už len za samotné vykonanie kontroly v medziach zákona č. 128/2002 Z.z. Inak povedané, podľa účastníka konania, ak by kontrola nebola vykonaná, resp. ak by „dej nebol navodený“, nedošlo by k jeho reakcii (a teda k porušeniu zákona), čo je absurdné, nakoľko úlohou SOI ako orgánu dozoru je kontrola dodržiavania povinností predávajúcich vyplývajúcich im z príslušných právnych predpisov, nad ktorými má SOI zákonom zverený dohľad, a práve za týmto účelom sú vykonávané inšpektormi SOI kontroly. Na tomto mieste je potom potrebné zdôrazniť, že ak zákon zveril správne orgánu úlohy, ktoré má plniť,

musí byť zároveň nadaný právomocami na ich napĺňanie. V tejto otázke odvolací orgán poukazuje tiež na názor Nejvyššího správného soudu České republiky, podľa ktorého pri vymedzení právomoci správnych orgánov je nutné trvať na ústavnej požiadavke, aby tieto boli dostatočne určené a stanovené zákonom, keď výnimky z tohto pravidla platia len pre tzv. implicitné právomoci, teda také, ktoré síce týmto spôsobom nie sú zakotvené, ale sú nevyhnutné k riadnemu uplatňovaniu iných - ústavne predpísaným spôsobom zakotvených právomocí, bez existencie ktorých by tieto iné právomoci nemohli byť riadne uplatňované. Pričom implicitné právomoci sú obsahovo vymedzené tak, že sa držia ústavne legitímneho účelu, k realizácii ktorého sú uplatňované (viď rozsudok NSS ČR č.k. 7 Afs 111/2009 - 64 zo dňa 25.11.2009). Zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je v stanovenom právnom poriadku od roku 1997 (zákon č. 67/1997 Z.z.). Povinnosť v zmysle zákona o ochrane nefajčiarov je známa, a teda predávajúci (účastník konania) je povinný ju bez ďalšieho dodržiavať. Preto ak účastník konania na jednej strane deklaruje, že si plne uvedomuje svoju spoločenskú zodpovednosť pri predaji tabakových výrobkov, avšak tento osobe vo veku 14 rokov bez akéhokoľvek overenia jej veku predá, potom odvolaciemu orgánu nevyplýva iné ako o uvedenom tvrdení prinajmenšom pochybovať.

Účastník konania za zistené porušenie zákona o ochrane nefajčiarov zodpovedá objektívne, teda za zistený skutkový stav, bez ohľadu na zavinenie (úmysel alebo nebanalivosť), jedná sa o správny delikt, kde za zistené porušenie zákona v tomto prípade zodpovedá právnická osoba ako celok. Z uvedeného vyplýva, že správny orgán tým, že pristúpil k postihu účastníka konania podľa § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, postupoval v súlade so zákonom. Pri určení výšky pokuty sa v zmysle § 10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov prihliada na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie. Prvostupňovým správnym orgánom boli uvedené všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov, rovnako použitie správnej úvahy pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. V šetrenom prípade sa jednalo o jeden konkrétny prípad predaja tabakového výrobku osobe mladšej ako 18 rokov, ktorý predstavuje kritérium času a tento bol v napadnutom rozhodnutí špecifikovaný miestom a časom. Správny orgán prvého stupňa prihliadol na túto skutočnosť pri určovaní výšky uloženej pokuty. V prípade, ak by správny orgán zistil viacej prípadov porušenia zákona o ochrane nefajčiarov, na tieto by osobitne prihliadol. Odvolací orgán mal za to, že účastník konania nebol postupom správneho orgánu poškodený na svojich zákonom garantovaných právach. Aj požiadavka čl. 2 ods. 2 Ústavy SR bola dodržaná, prvostupňový správny orgán konal na základe ústavy, v jej medziach, rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovil zákon. Súčasne rešpektoval základné pravidlá správneho konania, keďže skutkový stav veci zistil presne a úplne. Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, na tento boli aplikované príslušné právne predpisy, a teda rozhodnutie je vecne i právne správne.

Žalovaný pokladal kontrolou zistené porušenie zákona o ochrane nefajčiarov za značne závažné. Nakoľko tabakový výrobok bol v predmetnej prevádzke odpredaný osobe mladšej ako 18 rokov, čo zákon vyslovene zakazuje, dokonca osobe vo veku 14 rokov. Cieľom cit. zákona je okrem ochrany nefajčiarov aj prevencia pred vznikom závislosti na návykovej látke nikotín, ktorá je zdraviu škodlivá, pričom práve skupina osôb mladších ako 18 rokov je zvlášť zraniteľná. Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, táto je nepochybne výsledkom uváženia zo strany správneho orgánu, odvolací orgán sa teda zaoberal otázkou, či

správne uváženie nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil tak v intenciách ust. § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, ako aj v medziach ust. § 10 ods. 9 cit. zákona, správny orgán sa pritom vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania účastníka konania, a tým aj primeranosti uloženej sankcie. Sankcia v sebe nesie tak represívny, ako aj preventívny účinok, pričom odvolací orgán má za to, že tieto boli uloženou pokutou naplnené. Výška uloženej sankcie pritom nevybočuje z rozhodovacej činnosti inšpektorátov SOI pri ukladaní sankcií v obdobných prípadoch. Dôvod na zníženie výšky uloženej pokuty odvolací orgán nezistil.

Záverom uviedol, že pri určení výšky uloženej pokuty prihliadal na skutočnosti žalobcom uvádzané. Odvolací orgán mal zo svojej úradnej činnosti taktiež vedomosť, že v prípade uvedeného porušenia zákona sa nejednalo o prvé porušenie tohto subjektu, nakoľko rozhodnutím č. F/0378/07/13 zo dňa 18.11.2013 bol pre porušenie § 6 ods. 2 v nadväznosti na ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov účastníkovi konania uložený postih, ktorý bol v odvolacom konaní potvrdený. Na konanie účastníka konania v tomto šetrenom prípade bol dokonca upozornený spotrebiteľom, pričom opodstatnenosť podania bola preukázaná.

Pre posúdenie celého prípadu je rozhodujúce, že došlo k porušeniu zákazu stanoveného zákonom o ochrane nefajčiarov. Na okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní a na základe ktorých žiadal o prehodnotenie, resp. zrušenie prvostupňového rozhodnutia, odvolací orgán neprihliadal, nakoľko na rozhodnutie a uloženie sankciu nemajú vplyv.

V zmysle § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Podľa § 6 ods. 3 zákona o ochrane nefajčiarov, každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Podľa § 2 ods. 4 písm. a) zákona o ochrane nefajčiarov, tabakové výrobky sú výrobky vyrobené z tabakovej suroviny alebo z technologicky upraveného tabaku, určené na fajčenie, žuvanie, šnupanie) a cmúľanie, ak sú, hoci len čiastočne, vyrobené z tabaku.

V zmysle § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov SOI uloží pokutu od 331,- € do 638,- € fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, podľa § 6 cit. zákona.

Pri určení výšky pokuty sa podľa § 10 ods. 9 cit. zákona o ochrane nefajčiarov prihliada na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie. Zohľadnená bola skutočnosť, že účastník konania nedodržel zákonom stanovený zákaz predávať tabakové výrobky osobám mladším ako 18 rokov a takýto predaj neodoprel. Prihliadnuté bolo tiež na skutočnosť, že povinnosťou účastníka konania ako osoby predávajúca tabakové výrobky, bolo zabezpečiť splnenie všetkých

povinností tak, ako to určuje zákon o ochrane nefajčiarov, čo však vzhľadom k hore uvedenému nebolo splnené. V dôsledku uvedeného konania teda došlo k porušeniu zákazu ustanoveného v § 6 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov. Predmetom úpravy zákona o ochrane nefajčiarov je vytvorenie podmienok podnikania významných z hľadiska ochrany nefajčiarov. K týmto základným podmienkam patrí ochrana ľudí pred vznikom závislosti od nikotínu, ako návykovej a škodlivej látky nachádzajúcej sa v tabaku a tabakových výrobkoch, ako aj ochrana ľudí pred výrobkami, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak. Uvedeným konaním teda nebol naplnený jeden z cieľov zákona, ktorým je chrániť túto vekovú skupinu pred vznikom závislosti na nikotíne a škodlivými účinkami fajčenia. Pri určení výšky pokuty bolo prihliadnuté najmä na hroziace škodlivé následky na zdravie spočívajúce v možnom vzniku závislosti na nikotíne a následné negatívne účinky aktívneho fajčenia, a to osobitne u osôb mladších ako 18 rokov. Závažnosť zisteného protiprávneho konania v danom prípade zvyšuje i skutočnosť, že tabakový výrobok bol odpredaný maloletej osobe vo veku 14 rokov. Z hľadiska posudzovania miery zavinenia za zistené protiprávne konanie správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci je povinný dodržiavať všetky zákonom stanovené podmienky predaja výrobkov, za dodržiavanie ktorých zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Keďže v čase kontroly boli preukázateľne zistené nedostatky a porušenie povinností stanovených zákonom o ochrane nefajčiarov, odvolací orgán je toho názoru, že uloženie pokuty bolo plne v súlade s danou právnou úpravou. Pri určení výšky pokuty správny orgán prihliadol na všetky okolnosti daného prípadu a postupoval v súlade s § 10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov, pričom uložil pokutu v dolnom pásme rozmedzia stanovenom zákonom v súlade s ustanovením § 10 ods. 2 cit. zákona, ktorú považuje odvolací orgán za pokutu primeranú a zodpovedajúcu zistenému protiprávnemu stavu a charakteru porušenia zákona.

Proti rozhodnutiu žalovaného žalobca podal žalobu v zákonnej lehote.

Žalobné dôvody :

nedostatočne zistený skutkový stav,
nedôsledné vysporiadanie sa so všetkými odvolacími
námietkami, porušenie čl. 2 ods. 2 Ústavy SR,
kontrola vykonaná v rozpore s ust. § 5 ods. 3 z.č. 128/2002 Z.z., v danom
prípade vzhľad, správanie sa a spôsob komunikácie kupujúceho zodpovedali v bežnom
ponímaní vzhľadu, správaniu a forme komunikácie plnoletej osoby,
námietka výšky pokuty podľa ust. § 10 ods. 9 zákona č. 377/2004 Z.z., v tejto
časti je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov,
porušenie § 47 ods. 3 zákona o správnom konaní, z.č. 71/1967 Zb. v znení
neskorších predpisov.

K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný dňa 20.11.2015. Uviedol, že

Žalobca nespochybňuje zákonnú kompetenciu správneho orgánu vykonávať kontrolu vnútorného trhu. Je však nepochybné, že zámer zákonodarcu nemôže byť a nie je prameňom práva a zámer zákonodarcu nemôže byť pre štátny orgán inšpiráciou na porušovanie právnych predpisov a vykonávanie dôkazov v rozpore so správnym poriadkom. V tejto súvislosti poukázal na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozsudku sp.

zn. 5Sžo/18/2010 zo dňa 28.09.2010, ako aj rozsudku sp. zn. 2Sžo 97/2010 zo dňa 24.11.2010, ktorý je aj po novele zákona o štátnej kontrole vykonanej zákonom č. 147/2013 súčinnosťou od 01.07.2013 nanajvýš aktuálny. V rozhodnutí žalovaného o výške uloženej pokuty podľa žalobcu absentuje komplexné posúdenie a vyhodnotenie všetkých kritérií, ktoré sú obsahom ustanovenia § 10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov, keď vo svojej správnej úvahe ani nespomenul kritérium času trvania a ani vzniknutých škodlivých následkov. Správny orgán sa mal bez hlbšej správnej úvahy obmedziť len na konštatovanie porušenia zákona, vek spotrebiteľa a sledovaný účel zákona. Vychádzajúc z uvedeného, napadnuté rozhodnutie správneho orgánu je podľa názoru žalobcu v časti týkajúcej sa uloženej pokuty a stanovenia jej výšky nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí nestačí vymenovať zákonné kritériá, ktoré sú relevantné pri rozhodovaní o určení výšky pokuty, ale je potrebné uviesť, v čom správny orgán vidí ich naplnenie.

V zmysle § 6 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, zakazuje sa predávať tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, osobám mladším ako 18 rokov a v zmysle § 6 ods. 3 cit. zákona je každý, kto predáva uvedené výrobky povinný odoprieť ich predaj osobám mladším ako 18 rokov.

V zmysle § 9 ods. 1 písm. a) cit. zákona kontrolu dodržiavania tohto zákona je povinná vykonávať (okrem iných orgánov uvedených v § 9 ods. 1 písm. b) až f) cit. zákona) SOI, pričom v zmysle § 10 ods. 2 cit. zákona SOI uloží pokutu od 331 € do 6.638 € fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá nerešpektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov určených na fajčenie neobsahujúcich tabak podľa § 6 cit. zákona. Z dikcie zákona o ochrane nefajčiarov teda jednoznačne vyplýva okrem zákazu predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov aj skutočnosť, že predávajúci je zároveň povinný odoprieť predaj tabakových výrobkov osobe mladšej ako 18 rokov. Zákon jednoznačne a striktno určuje vekovú hranicu zákazu predaja tabakových výrobkov, ktorú je potrebné vedieť preukázať, čím nepriamo oprávňuje predávajúcich vek kupujúceho overovať (čo žalobca mimochodom nijako nevykonával). Žalobca sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za zistený protiprávny skutkový stav napr. argumentom, že táto osoba svojím zovňajškom nevyzerala na osobu mladšiu ako 18 rokov, resp. sa nemôže spoliehať na určenie veku osoby kupujúceho „odhadom“ podľa výzoru (či správania, obliekania) v prípadoch, kedy je kupujúci vo veku blízkom 18 rokov, inak sa vystavuje nebezpečenstvu, že pri tomto pochybí a dôjde k porušeniu zákona. Žalovaný zdôrazňuje, že SOI v zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z. z. je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu 11a) za prítomnosti maloletej osoby, pričom bod 11a) priamo odkazuje na § 6 ods. 2 a 3 zákona č. 377/2004 Z. z.

V prípade maloletej osoby ... bol dodržaný zákonný postup a daný predchádzajúci písomný súhlas zákonného zástupcu maloletej osoby, ktorý je súčasťou administratívneho spisu vedeného k danej šetrenej veci. V súvislosti s vyššie uvedeným a za dodržania zákonných požiadaviek, bolo pristúpené k vykonaniu kontroly dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa zákona o ochrane nefajčiarov inšpektormi SOI. Žalovaný vzhľadom na uvedené opätovne dôrazne odmieta tvrdenie žalobcu, že kontrola nebola vykonaná v súlade so zákonom.

Zákaz predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov je v našom právnom poriadku od roku 1997 (zákon č. 67/1997 Z. z.). Zároveň, SOI už v júli 2013 prostredníctvom médií vopred informovala o zámere vykonávať kontroly dodržiavania povinností v zmysle § 6 ods. 2 a 3 zákona o ochrane nefajčiarov ako aj o výsledkoch kontrol na svojom webovom sídle (predaj tabakových výrobkov maloletým bol zistený v 41,8% vykonaných nákupoch), o ktorých bola verejnosť informovaná aj prostredníctvom médií, preto bolo dôvodné, že SOI za účelom naplnenia cieľa danej právnej úpravy, vo vykonávaní dozoru nad jej dodržiavaním, pokračovala. SOI teda vopred avizovala širokej verejnosti zámer výkonu kontrol na preverenie dodržiavania uvedených konkrétnych povinností daných cit. zákonom. Povinnosť v zmysle zákona o ochrane nefajčiarov je známa, a teda predávajúci (žalobca) je povinný ju bez ďalšieho dodržiavať.

Žalobca za zistené porušenie zákona o ochrane nefajčiarov zodpovedá objektívne, teda za zistený skutkový stav, bez ohľadu na zavinenie (úmysel alebo nedbanlivosť), jedná sa o správny delikt, kde za zistené porušenie zákona v tomto prípade zodpovedá právnická osoba ako celok. Z uvedeného vyplýva, že správny orgán tým, že pristúpil k postihu účastníka konania podľa § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, postupoval v súlade so zákonom.

Pri určení výšky pokuty sa v zmysle § 10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov prihliada na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie. Správnym orgánom boli uvedené všetky skutočnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie, úvahy, ktorými bol vedený pri hodnotení dôkazov, rovnako použitie správnej úvahy pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval. V šetrenom prípade sa jednalo o jeden konkrétny prípad predaja tabakového výrobku osobe mladšej ako 18 rokov, ktorý predstavuje kritérium času a tento bol v napadnutom rozhodnutí špecifikovaný miestom a časom, čo bolo žalovaným v napadnutom rozhodnutí zdôraznené. Správny orgán prvého stupňa prihliadol na túto skutočnosť pri určovaní výšky uloženej pokuty. V prípade, ak by správny orgán zistil viacej prípadov porušenia zákona o ochrane nefajčiarov žalobcom v danom čase, na tieto by osobitne prihliadol. Taktiež nie je pravdou, že žalovaný sa mal bez hlbšej správnej úvahy obmedziť len na konštatovanie porušenia zákona, vek spotrebiteľa a sledovaný účel zákona.

Žalovaný má za to, že rozsah uloženej sankcie náležite odôvodnil tak v intenciách ust. §10 ods. 9 zákona o ochrane nefajčiarov, ako aj v medziach ust. § 10 ods. 2 cit. zákona, žalovaný sa pritom vysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre posúdenie závažnosti zisteného konania žalobcu, a tým aj primeranosti uloženej sankcie.

Fajčenie patrí k jedným z najviac preskúmaných rizikových návykov ohrozujúcich zdravie. Patrí k jednoznačne dokázaným rizikovým faktorom nádorových ochorení. Cigaretový dym môže obsahovať viac ako 4000 chemických zlúčenín, pretože je produktom spaľovania tabaku, papiera a množstva rozličných prísad. Fajčenie je príčinou asi 30 - 40 % všetkých úmrtí na nádorové ochorenia. Podľa údajov WHO (Svetová zdravotnícka organizácia) na následky závislosti od tabaku zomiera vo svete každý druhý fajčiar. Čím je organizmus mladší, tým sa závislosť vyvíja rýchlejšie. Fajčenie u detí a mládeže má vážnejšie následky. Závislosť vzniká rýchlejšie u dievčat a žien, ktoré začali fajčiť pred 16. rokom života. Fajčenie v detskom veku ovplyvňuje rast a vývoj. Čím je nižší vek, keď jedinec začne

s fajčením, tým závažnejšie poškodenie mladého organizmu vzniká, o to silnejšia závislosť sa u jedinca vyvinie. Štúdia z Českej republiky potvrdzuje, že práve z dospelých fajčiarov sa stávajú dospelí fajčiari. Dospelí jedinci začínajú fajčiť skôr výnimočne.

Slovenská republika spolu s Európskou úniou má trvalý záujem vytvárať podmienky, ktoré smerujú k podpore nefajčenia. Cieľom opatrení, ktoré Slovenská republika prijíma, je znížiť ponuku a dopyt po tabakových výrobkoch predovšetkým pre deti a mládež a taktiež dôslednejšie kontrolovať plnenie povinností ustanovených na ochranu a zamedzenie predaja tabakových výrobkov osobám mladším ako 18 rokov. Účelom sankcie v stanovenej výške za dané porušenie zákona je zníženie až minimalizovanie výskytu predmetného predaja.

Pri preskúvaní výšky pokuty je nutné vychádzať zo základných rovín pôsobenia sankcie, a to individuálnej a generálnej; vzhľadom na uvedené roviny, ako aj funkcie sankcií, máme za to, že pokuta uložená prvostupňovým správny orgánom a potvrdená odvolacím orgánom nebola uložená v zjavne neprimeranej výške vo vzťahu k spáchanému deliktu a jeho závažnosti, spôsobu spáchania a možným následkom. Vo sfére postihovaného subjektu má uložená pokuta plniť úlohu výchovnú, ako aj represívnu, a preto je žiaduce, aby bola cielená v jeho majetkovej sfére. Nemôže sa teda jednať o sankciu v zanedbateľnej výške (prípadne neuloženie sankcie vôbec), inak sa nedá predpokladať, že by plnila svoj účel. Nie zanedbateľná je tiež tá skutočnosť, že uložená pokuta plní preventívnu funkciu aj vo vzťahu k ostatným nositeľom totožných zákonných povinností, u ktorých musí mať silu odradiť od protiprávneho konania.

Žalobca nebol postupom správneho orgánu poškodený na svojich zákonom garantovaných právach. Žalovaný má tiež za to, že požiadavka čl. 2 ods. 2 Ústavy SR bola dodržaná, žalovaný konal na základe ústavy, v jej medziach, rozsahu a spôsobom, ktorý ustanovil zákon. Súčasne rešpektoval základné pravidlá správneho konania, keďže skutkový stav veci zistil presne a úplne. Odvolací orgán má vzhľadom na vyššie uvedené za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, na tento boli aplikované príslušné právne predpisy, a teda rozhodnutie je vecne i právne správne.

Aj s ohľadom na skutočnosť, že o veci rozhodol príslušný správny orgán, ktorý sa v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu vo veci vyrovnal so všetkými námietkami žalobcu, vyčerpávajúco uviedol správnu úvahu, teda naplnil požiadavky zákona a v odôvodnení svojho rozhodnutia vyložil rozhodovacie dôvody tak, aby bol zreteľný rozsah vykonaného prieskumu a podstatným spôsobom vysvetlené, prečo bolo o veci, resp. o odvolaní rozhodnuté určitým spôsobom, má žalovaný za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR, a to na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a v súlade s požiadavkami Správneho poriadku. Žalobca nebol v konaní ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch.

Súd v konaní podľa ust. § 247 a nasl. O.s.p., po preskúvaní rozhodnutia žalovaného, obsahu administratívneho spisu zistil, že žalobným námietkam žalobcu nebolo možné vyhovieť.

Do administratívneho spisu bola žalovaným predložená zmluva o poskytovaní súčinnosti pri výkone kontroly uzatvorená podľa § 5 ods. 3 zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej

kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nesk. predpisov, datovaná dňom 11.3.2014, teda pred výkonom kontroly, ktorá sa v danom prípade uskutočnila dňa 14.3.2014. Táto zmluva bola daná k nahliadnutiu žalobcovi na pojednávaní konanom dňa 14.4.2016. CD nosič sa netýkal skutkovej podstaty v tomto konaní, preto nebol súčasťou tohto administratívneho spisu a neposlúžil ani ako dôkaz v tomto konaní. V uvedený deň bolo pracovníkmi správneho orgánu prvého stupňa nepochybne zistené, že došlo k odpredaju tabakového výrobku osobe mladšej ako 18 rokov, čo predávajúci, ako to vyplýva z inšpekčného záznamu nijako nezisťoval.

V danom prípade sa jedná o objektívnu zodpovednosť predávajúceho, preto exkulpačná námietka žalobcu v žalobnej námietke o robustnosti kupujúcej fyzickej osoby - maloletej osoby / ..., nar. .../, nemá oporu v zákonných ustanoveniach z.č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov.

Neobstojí preto z vyššie uvedených dôvodov ani žalobná námietka o absencii súhlasu zákonného zástupcu s výkonom kontroly vnútorného trhu bez súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby, keďže táto kontrola bola vykonaná za súhlasu matky - ..., čo potvrdzuje zmluva zo dňa 11.3.2014.

Podľa ust. § 5 ods. 3 z.č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, v znení nesk. predpisov, Slovenská obchodná inšpekcia je na základe predchádzajúceho písomného súhlasu zákonného zástupcu maloletej osoby oprávnená vykonať kontrolu dodržiavania zákazu predaja a povinnosti odopretia predaja podľa osobitného predpisu za prítomnosti maloletej osoby. Uvedené zákonné ustanovenie pri predmetnej kontrole bolo dodržané, preto súd žalobnú námietku v tomto smere nemohol uznať.

V administratívnom konaní bolo preukázané, že tabakový výrobok bol odpredaný v rozpore s ust. § 6 ods. 2 z.č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení nesk. predpisov, podľa ktorého, zakazuje sa predávať tabakové výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak osobám mladším ako 18 rokov.

Podľa ust. § 6 ods. 3 vyššie cit. zákona, každý, kto predáva tabakové výrobky a výrobky, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahujú tabak, je povinný odoprieť ich predaj osobe, ktorá je mladšia ako 18 rokov.

Žalovaný správny orgán, obdobne ako aj správny orgán prvého stupňa sa náležitým spôsobom, v intenciách zákonnej právnej úpravy citujúc režim ust. § ust. § 6 ods. 2, 3, § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, vo svojom odôvodnení uviedol skutkový stav, v dôsledku čoho došlo aj k uloženiu sankcie s odôvodnením aj o jeho výške, z dôvodu toho, že sa v zmysle citovaného zákona bráni návyku na nikotín a k jeho škodlivých účinkov na mladý organizmus, ktorým bola v tomto prípade maloletá osoba. Závažnosť tohto porušenia spočívala v hranici vekovej skupiny mladistvého - 14 rokov, teda ešte dobrých 4 rokov k prístupnosti k uvedenej návykovej látke.

Podľa ust. § 10 ods. 2 z.č. 377/2004 Z.z. Slovenská obchodná inšpekcia uloží pokutu od 331 EUR do 6 638 EUR fyzickej osobe - podnikateľovi alebo právnickej osobe, ktorá

nerespektuje zákaz alebo obmedzenie predaja tabakových výrobkov a výrobkov, ktoré sú určené na fajčenie a neobsahuje tabak, podľa § 6.

Podľa ust. § 10 ods. 9 cit. zákona, pri ukladaní pokút sa prihliada na závažnosť porušenia povinností, čas trvania a na vzniknuté alebo hroziace škodlivé následky na zdravie. Čas trvania, i keď nebol v danom prípade rozhodujúcim faktorom pri ukladaní pokuty, ale hroziace škodlivé následky na zdravie prípadným fajčením predaného tabakového výrobku maloletej osobe boli v konaní preukázané, čo je v podstate závažným porušením danej povinnosti podľa ust. § 10 ods. 2 zákona o ochrane nefajčiarov, keďže sa jedná o obligatórnu povinnosť vyplývajúcu z uvedeného zákonného ustanovenia. Výška pokuty síce nebola celkom v spodnej hranici zákonného rozpätia, avšak podľa správnej úvahy v jeho jednej tretine, pričom súd nemal dôvod výšku pokuty meniť, s prihliadnutím na riadne odôvodnenie jeho zákonnej výšky.

Nebolo preto dôvodné podľa názoru súdu ani tvrdenie žalobcu v žalobnej námietke, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné a nezodpovedajúce ust. § 47 ods. 3 Správneho poriadku.

Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu, súd žalobu zamietol podľa ust. § 250j ods. 1 Os.p.

Žalobca nebol v konaní úspešný, preto mu súd nepriznal právo na náhradu trov konania podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p.

Rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3 : 0 (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení novely uskutočnenej zákonom č. 33/2011 Z. z. účinné od 01.05.2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V Košiciach dňa 14. apríla 2016

JUDr. Judita Juráková
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dana Vašeková